

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 14. února 2019 v trestní věci **obžalovaného** [REDAKCE] [REDAKCE] narozeného [REDAKCE] v [REDAKCE] trvale bytem [REDAKCE] [REDAKCE], t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici [REDAKCE]

takto:

Odvolání obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] proti rozsudku Okresního soudu Plzeň - město ze dne 3. 8. 2018 č.j. 10 T 20/2018 – 391 se podle § 256 trestního řádu **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] uznán vinným tím, že ve Věznici [REDAKCE] [REDAKCE], nejméně od 28.3.2017 do 31.3.2017, s vědomím, že porušuje ustanovení § 18 a § 28 odst. 1, odst. 3 zákona č. 169/1999 Sb. o výkonu trestu odnětí svobody, dle kterých je odsouzeným v rámci výkonu trestu odnětí svobody zakázáno přechovávat mobilní telekomunikační techniku a přechovávat a konzumovat omamné a psychotropní látky a léčiva, si z věznice, po předchozí telefonické domluvě s [REDAKCE] [REDAKCE] nechal jejím prostřednictvím zajistit dopravu omamných a psychotropních látek, kdy dne 28.3.2017 [REDAKCE] [REDAKCE] své matce [REDAKCE] [REDAKCE] sděluje, že jí navštíví kluk, který jí něco předá, a to mu má [REDAKCE] [REDAKCE] následně přinést na návštěvu, dále že jí přijde pošta, obsah má schovat a rovněž mu ho přinést v sobotu na návštěvu, v dalším hovoru ze dne 31.3.2017 [REDAKCE] [REDAKCE] potvrzuje [REDAKCE] [REDAKCE] že do schránky přišlo něco fialového, [REDAKCE] [REDAKCE] ji informuje, že se jedná o „PE“ (psychotropní látka metamfetamin – pervitin), [REDAKCE] [REDAKCE] sděluje [REDAKCE] [REDAKCE] že na poště je 20 ks nebo 30 ks tablet léčiva Tramal, na což následně [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] úkoluje tak, aby 30 ks tablet léčiva Tramal zabalila zvlášť a to fialové (pervitin) má zabalit k 60 ks tablet léčiva Tramal, co má, dále upřesňuje, že to fialové je „perník“, přičemž tablety a metamfetamin měly být následně předány [REDAKCE] [REDAKCE] při návštěvě [REDAKCE] [REDAKCE] dne 1.4.2017, což se neprokázalo, dne 3.6.2017 pak po předchozí telefonické domluvě ze strany [REDAKCE] [REDAKCE] z Věznice [REDAKCE] se dostavila na plánovanou návštěvu [REDAKCE] [REDAKCE] přičemž v jejím průběhu, kdy návštěva probíhala v době od cca 8:29:35 hodin do cca 09:31:45 hodin nezjištěným způsobem předala [REDAKCE] [REDAKCE] 3 ks balíčků, bezprostředně po ukončení návštěvy se [REDAKCE] [REDAKCE] podrobil prohlídce na přítomnost cizích předmětů, jejímž výsledkem byl nález plastového balíčku olepeného černou lepicí páskou obsahující běžovou krystalickou látku o hmotnosti 0,97 g, obsahující metamfetamin (pervitin) o čistotě 39,2 %, tedy 0,25 g čisté metamfetaminové báze, plastový sáček se žlutou krystalickou látkou o hmotnosti 0,39 g, obsahující metamfetamin (pervitin) o čistotě 45,6 %, tedy 0,18 g čisté metamfetaminové báze, 1 ks plastového sáčku se žlutou krystalickou látkou o hmotnosti 1,11 g, obsahující metamfetamin (pervitin) o čistotě 61,0 %, tedy 0,68 g čisté metamfetaminové báze, plastový sáček s narůžovělou krystalickou látkou o hmotnosti 0,87 g, obsahující metamfetamin (pervitin) o čistotě 54,8 %, tedy 0,48 g čisté metamfetaminové báze, dále světle oranžové kulaté bikonvexní tablety s logem „T2“ a „Ω“ o celkové hmotnosti 19,17 g, obsahující účinnou látku Tramadol, světle oranžové oválné tablety s logem „M“ a „TM3“ o celkové hmotnosti 11,92, obsahující účinnou látku Tramadol, malé bílé kulaté tablety s dělicím křížem a logem „ROCHE2“ o celkové hmotnosti 10,21 g, obsahující účinnou látku Clonazepam,

kdy metamfetamin (pervitin) je psychotropní látka zařazena do seznamu č. 5 psychotropních látek přílohy č. 5 Nařízení vlády č. 463/2013 Sb. o seznamech návykových látek, Clonazepam je psychotropní látkou zařazenou do Seznamu č. 7 psychotropních látek přílohy č. 7 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek.

2. Jednání obžalovaného bylo nalézacím soudem právně kvalifikováno jako přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. g) tr. zákoníku, přečin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1 tr. zákoníku ve formě účastenství dle § 24 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku a přečin přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu dle § 284 odst. 2 tr. zákoníku a obžalovaný byl za toto jednání odsouzen podle § 283 odst. 1 za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání tří roků, pro jehož výkon byl dle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Dále mu byl uložen trest propadnutí věci a to nespotrebovaných omamných a psychotropních látek ve výroku napadeného rozsudku podrobně specifikovaných.
3. Proti tomuto rozsudku si obžalovaný ██████████ podal včasné odvolání směřované do výroku o vině i trestu, které následně podrobně odůvodnil prostřednictvím své obhájkyne. Dle jeho názoru nespáchal tři přečiny, ale pouze přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. g) tr. zákoníku ve stádiu pokusu. Ostatní dva přečiny nespáchal proto, že je již delší dobu ve výkonu trestu a tak si fyzicky nemohl opatřit drogy, když nemá osobní kontakt s dealery drog. Pod přečin přechovávání omamné a psychotropní látky nelze zahrnout jeho jednání ze zvědavosti, když na podlaže u WC ve věznici našel balíček, který si schoval v tělní dutině a chtěl ho prozkoumat. Pokud se týká prvního přečinu, je prokázáno, že si telefonoval s matkou z telefonu, který se ve věznici objevil „načerno“. Měl v úmyslu prostřednictvím matky si opatřit omamné látky a léčiva, matka mu možná mohla přinést léky Tramal, ale nepřinesla, bála se. Ohledně omamných látek (pervitinu) o jejich získání od dealerů matkou nic neví, sám neměl možnost dealery kontaktovat. Matce jen řekl, že jí někdo něco přinese nebo jí zašle poštou. Nevěděl však zcela jistě, co to bylo a matka mu nic nepřinesla. Nikdo jí ve věznici s drogami nezadržel. Má tedy za to, že přečin dle § 283 odst. 1 tr. zákoníku nespáchal, nebyl při předání balíčků matce, nikdo je nezadržel a nebylo zcela zřejmé, co v nich bylo. Matku nijak důrazně nenutil, aby balíčky převzala. Ona sama uvedla, že osoby, které jí balíčky přinesly, neznala a neřekly, co nesou. Sama se pak z celé akce psychicky zhroutila. Pokud jde o skutek z 3. 6. 2017, tak byl nesprávně kvalifikován a vůbec ho nespáchal tak, jak je uvedeno v obžalobě. Matka mu nic ten den nepřinesla a po ukončení návštěvy našel na zemi nějaký balíček. Byl zvědavý, strčil si ho do konečníku s tím, že si ho prohlédne na cele. Nepodezírá nijak příslušníky vězeňské služby, že by byli nedbalí, ale nevěří, že před návštěvami řádně prohlédli návštěvní místnost všude, i u WC, především míst, které nejsou pod záznamem kamer. I při návštěvách jsou laxní, sedí u stolu, neprovádí v průběhu návštěv pěší pochůzku po místnosti a po prostorách mimo kameru. To, že balíček sebral ze země, mu potvrdil svědek ██████████ Další utajovaný svědek potvrdil na policii, že na oddíle bylo běžné, že se tam pronášely drogy. Jeho matka v přípravném řízení vypovídala, byla pod tlakem, že byla zadržena a pobývala v cele předběžného zadržení. Její výpověď je zčásti logická, hovory byly zachyceny nahrávkou, ale je z nich zřejmá neochota matky donést drogy do věznice. Závěrem uvedl, že jeho vina není bezpečně prokázána, nepřímé důkazy jsou mlhavé a nepřezkoumatelné. Pro jeho vinu možná hovoří záznam o provozu mobilního telefonu, což však zakládá pouze podezření z přečinu dle § 337 odst. 1 písm. g) tr. zákoníku. Navrhl tedy napadený rozsudek zrušit ve výroku o vině a trestu a uložit přiměřený trest.
4. Krajský soud v Plzni přezkoumal napadený rozsudek v rozsahu a způsobem stanoveným § 254 trestního řádu, tedy přezkoumával rozsudek v celém rozsahu, jakož i správnost postupu řízení, které vydání napadeného rozsudku předcházelo, a to z hlediska odvoláním vytýkaných vad. K vadám, které odvoláním nebyly vytýkány, by odvolací soud přihlédl jen, pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání. Po přezkoumání napadeného rozsudku naznačeným způsobem dospěl krajský soud k následujícím závěrům.
5. V řízení, které předcházelo vyhlášení napadeného rozsudku, neshledal odvolací soud žádné procesní pochybení, práva obžalovaného byla šetřena. Obžalovaný byl řádně poučen, byl

proveden jeho výslech, kdy využil svého zákonného práva nevypovídat. Jeho matka (napadeným rozsudkem již pravomocně odsouzená) v řízení před soudem nevypovídala, byla proto přečtena její výpověď z řízení přípravného a v rámci hlavního líčení pak byly provedeny další důkazy – výslechy svědků a listinné důkazy.

6. Po přezkoumání výroku o vině napadeného rozsudku dospěl odvolací soud k závěru, že rovněž v otázce uznání viny obžalovaného daným skutkem nebylo shledáno pochybení. Nálezací soud řádně dle § 2 odst. 5 trestního řádu zjistil skutkový stav věci, o němž nebyly důvodné pochybnosti, pro své rozhodnutí nashromáždil a provedl dostatečný rozsah důkazů, důkazy pečlivě a logicky zhodnotil zcela v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 trestního řádu a dospěl ke správným závěrům.
7. Obžalovaný v odvolání popírá, že by měl spáchat uvedené tři přečiny, má za to, že jeho jednání zakládá pouze podezření z přečinu dle § 337 odst. 1 písm. g) tr. zákoníku. Krajský soud však námitku obžalovaného neshledal důvodnou, když soud I. stupně se s otázkou viny v odůvodnění napadeného rozsudku podrobně vypořádal. Správně vycházel z primárního doznání již odsouzené matky obžalovaného z přípravného řízení, když toto doznání bylo vyhodnoceno jako věrohodné, neboť není jediným důkazem usvědčujícím obžalovaného ze spáchání skutku. Jeho vina byla bez pochybností prokázána, když je třeba uvést, že doznání jeho matky koresponduje zejména s obsahem hovorů mezi ní a obžalovaným, který hovor vedl z ilegálně drženého mobilního telefonu ve věznici (viz. odposlech a záznam telekomunikačního provozu). Dále koresponduje s protokolem o vydání věci (balíčky nalezené v konečniku obžalovaného), kdy obsah balíčků byl zjištěn odborným vyjádřením. Dále je doplňováno výpovědi svědků – pracovníků vězeňské služby a dalšími listinnými důkazy. Výpověď svědka [REDAKCE] byla i krajským soudem posouzena jako účelová, vedena ve snaze obžalovaného vyvinut. V podrobnostech lze odkázat na odůvodnění napadeného rozsudku, neboť krajský soud se s tímto plně ztotožňuje. Pro úplnost pak je třeba uvést, že krajský soud je ve smyslu § 263 odst. 7 trestního řádu vázán hodnocením důkazů nálezacím soudem, pokud sám jiné důkazy neprovádí. V daném případě neshledal, že by hodnocení bylo v rozporu s formální logikou nebo že by neodpovídalo požadavku na hodnocení důkazů jednotlivě i v jejich souhrnu, a neměl tak důvod do věci zasáhnout. Není tedy pochyb o tom, že skutek, jak byl ve výroku rozsudku popsán, se stal, spáchal jej mj. obžalovaný a po subjektivní stránce bylo jednání posouzeno jako úmyslné, a to ve formě úmyslu přímého, který lze dovodit ze způsobu jednání obžalovaného s přihlédnutím k jeho osobě a trestní minulosti. Krajský soud dospěl k závěru, že soud I. stupně správně provedené důkazy vyhodnotil, dovodil správná skutková zjištění, všemi podstatnými skutečnostmi se podrobně v odůvodnění rozsudku zabýval a krajský soud se s nimi ztotožňuje. Jednání pak bylo i správně právně kvalifikováno jako výše uvedené přečiny, když i v této části byl rozsudek podrobně a logicky odůvodněn.
8. Odvolací soud dospěl k závěru, že rovněž výrok o trestu z napadeného rozsudku je správný a nálezací soud při ukládání trestu zohlednil veškerá zákonná hlediska uvedená v § 38, § 39 i § 55 trestního zákoníku. Přihlédl ke všem skutečnostem svědčícím ve prospěch i neprospěch obžalovaného a tyto řádně promítl do úvahy o druhu i výši uloženého trestu. Přitěžující okolností je jeho trestní minulost, kdy na jeho osobu bylo opakovaně působeno výkonem nepodmíněného trestu odnětí svobody, spáchání více trestných činů a bylo třeba vzít v úvahu i to, že trestná činnost byla spáchána v rámci aktuálního výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody. Polehčující okolnosti shledány nebyly a za této situace krajský soud shledal trest uložený soudem I. stupně za adekvátní. Správně byl ukládán trest úhrnný, neboť dle ust. § 43 odst. 1 tr. zákoníku byl ukládán za více trestných činů. S ohledem na uvedené skutečnosti pak nepřichází v úvahu uložení jiného než nepodmíněného trestu odnětí svobody. Pokud byl uložen v trvání tří roků a to dle nejprísnejší trestní sazby § 283 odst. 1 tr. zákoníku, kde byl ohrožen trestem v sazbě 1 roku až 5 let, jedná se o trest uložený v polovině zákonné sazby. Takto uložený trest vzhledem k osobě obžalovaného a jeho trestní minulosti pak nelze považovat za trest nepřiměřeně přísný. S ohledem na výše uvedené výměra trestu odnětí svobody byla ponechána, když krajský soud by mohl pouze nepřiměřeně přísný trest ve smyslu § 258 odst. 1 písm. e) trestního řádu zrušit.
9. Pokud se týká zařazení obžalovaného pro výkon trestu do příslušného typu věznice, s účinností

- od 1. 10. 2017 je možné nepodmíněný trest odnětí svobody vykonávat pouze ve věznici s ostrahou či věznici se zvýšenou ostrahou. V případě obžalovaného nejsou plněny podmínky pro jeho zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou, nýbrž pro zařazení do věznice s ostrahou. Okresní soud proto rozhodl v souladu s ust. § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku.
10. Ve vztahu k výroku o trestu propadnutí věci rovněž krajským soudem nebylo shledáno pochybení, o jeho uložení bylo správně rozhodnuto dle ust. § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku. Byť s účinností od 1. 2. 2019 došlo ke změně, i nadále se v případě nespotřebovaných omamných a psychotropních látek ve výroku rozsudku podrobně specifikovaných jednalo o věc, která byla nástrojem trestné činnosti (dle § 135a tr. zákoníku byla ke spáchání trestného činu užita).
11. Závěrem lze tedy shrnout, že krajský soud námitky obžalovaného neshledal důvodnými, a proto jeho odvolání postupem dle § 256 trestního řádu zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

Proti tomuto rozhodnutí může podat dovolání nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce, anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, jakož i obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které by nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno. Dovolání se podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu, i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Plzeň 14. února 2019

JUDr. Alice Bártová, v. r.
předsedkyně senátu

Vypracovala:
Mgr. Martina Modráková, v. r.